

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

Broj : U- 55/09

Sarajevo, 07.05.2009.godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Davora Žilića, kao predsjednika vijeća, Jasminke Oručević Čohadžić i Jadranke Brenjo, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivke Kafedžić, kao zapisničara u upravnom sporu tužitelja „ASA AUTO“ d.o.o. Sarajevo, koga zastupa Mehmed Spaho, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj 01-06-26-027-36-II/08 od 28.01.2009.godine, tuženog Konkurencijskog vijeća BiH, Sarajevo, u upravnoj stvari odgadjanja izvršenja konačnog upravnog akta tuženog u vezi sa pokrenutim upravnim sporom, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.05.2009.godine, donio je slijedeću:

PRESUDA

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženog, broj i datum naveden u uvodu, odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja (podnesen u smislu člana 18. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH) za odgadjanje izvršenja konačnog rješenja tuženog, broj 01-06-26-027-36-II/08 od 13.01.2009.godine. Ovim upravnim aktom je u postupku zaštite tržišne konkurencije tužitelju naloženo da u roku od 30 dana od dana dostavljanja rješenja zaključi ugovor o prodaji i servisiranju sa MRM d.o.o. export –import Ljubuški, i to na vremensko razdoblje na pet godina pod istim uvjetima utvrđenim u zaključenim ugovorima sa ostalim ovlaštenim trgovcima u BiH, te je tužitelju izrečena novčana kazna u iznosu od 150.000,00 KM, radi zlouporabe vladajućeg položaja na tržištu.

Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene odredaba člana 18. stav 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima BiH, tj. da tuženi u postupku donošenja osporenog rješenja nije utvrdio odlučne činjenice niti je pravilno primjenio zakon, pa je pogrešno zaključio da nisu ispunjeni uslovi za odlaganje izvršenja konačnog upravnog akta. Smatra da je o zahtjevu za odlaganje izvršenja trebalo da odluči sud u smislu odredbe člana 18. stav 4. citiranog zakona, a ne tuženi. Iz svega izloženog konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i da sud donese odluku o odlaganju izvršenja konačnog upravnog akta tuženog.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije.

Tužba nije osnovana.

Odredbom člana 18. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH,, broj 19/02 do 83/08), propisano je da tužitelj koji je pokrenuo upravni spor kod suda protiv konačnog akta može podnijeti zahtjev za odgadjanje izvršenja konačnog akta i da je za rješavanje o tom zahtjevu prethodno nadležna institucija za sprovođenje izvršenja pobijanog konačnog akta. Odluku o ovom zahtjevu institucija mora donijeti u roku od tri dana od prijema zahtjeva za odgodu izvršenja. Po proteku ovog roka sud može odlučiti o zahtjevu za odlaganje izvršenja. Obzirom na ovo tužitelj neosnovano u tužbi ističe prigovor da tuženi nije bio nadležan da odlučuje o njegovom zahtjevu za odgadjanje izvršenja konačnog upravnog akta protiv kojeg je tužitelj pokrenuo upravni spor.

Navedenom odredbom citiranog zakona propisano je da će se izvršenje upravnog akta odgoditi do donošenja konačne sudske odluke u upravnom sporu. To znači da odluka o odgadjanju ili odbijanju zahtjeva za odgadjanje izvršenja ima pravno dejstvo samo do donošenja sudske odluke u upravnom sporu.

U konkretnom slučaju upravni spor koji je pokrenut kod ovog suda pod brojem U-41/09 riješen je tako što je presudom ovog suda od 07.05.2009.godine tužba tužitelja uvažena i osporeno rješenje tuženog od 13.01.2009.godine poništeno radi ponovnog rješavanja. Stoga je u skladu sa odredbom člana 18. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH prestalo važenje osporenog rješenja, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za odgadjanje izvršenja donošenjem sudske odluke u upravnom sporu. Poništenjem upravnog akta koji je bio predmet administrativnog izvršenja prestao je da

postoji i izvršni naslov u tom postupku, pa je bespredmetno odlučivati o zakonitosti i pravilnosti rješenja kojim je odbijen zahtjev za odgadjanje izvršenja. Iz navedenih razloga tužba tužitelja nije osnovana, jer u konkretnom slučaju nije ni odlučno zbog čega je tuženi odbio zahtjev za odgadjanje izvršenja rješenja, koje je nakon rješavanja upravnog spora prestalo da postoji.

Ovaj sud ukazuje da je odredbom člana 276. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH,, broj 29/02) propisano da u slučaju kada je na osnovu rješenja provedeno izvršenje, a to rješenje je kasnije poništeno ili izmijenjeno, tada izvršenik ima pravo tražiti da mu se vrati ono što mu je oduzeto, odnosno da se vrati u stanje koje proizilazi iz novog rješenja. O traženju izvršenika u smislu stava 1. citirane odredbe rješava organ koji je dozvolio, odnosno proveo izvršenje (član 276. stav 2. citiranog zakona).

Obzirom da je u konkretnom slučaju upravni spor pokrenut kod ovog suda pod brojem U- 41/09 riješen donošenjem presude 07.05.2009.godine, to je tužba podnesena protiv rješenja tuženog o odbijanju zahtjeva za odgadjanje izvršenja postala bespredmetna, budući da odluka o odgadjanju ili neodgadjanju izvršenja ima pravno dejstvo samo do konačne sudske odluke donesene u upravnom sporu (član 18. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH).

Iz navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Ivka Kafedžić

Tačnost prepisa ovjerava	potvrđuje
Ovlaštenik	podpisao

Ivka Kafedžić

